

drugih srpskih zemalja i dalje dolaze u Njujork, tu veliku kapiju Amerike, za neke je Velika Jabuka prolazna luka, a za neke mesto stalnog boravka, borbe za egzistenciju i uspeh.

Naši ljudi nalaze se i na čelnim mestima u mnogim poznatim američkim i svetskim firmama, magistar Jasna Lučić je generalni menadžer razvoja poznate firme "Lexmark", Branko Vujanović je podpredsjednik firme "Dauglas Elliman", Bosiljka Stevanović je direktor odeljenja za inostrane publikacije u Njujorškoj Biblioteci, a na Njujorškim fakultetima predaje na desetina profesora i studira na stotine studenata iz bivše Jugoslavije...

Nažalost svi ovi, a i mnogi drugi inetelektualci, umetnici, pisci i prevodioci srpskog porekla izgubljeni su u Dzungli na asfaltu. U Njujorku ne postoji ni jedno mesto za okupljanje, za razmenu misli ili za neko organizovano delovanje.

U našim pravoslavnim crkvama u Njujorku, Patersonu i Elizabetu skupi se nedeljom stotinak Srba na čašicu šljivovice i čašicu razgovora i to je sve.

Otadžbina je davno zaboravila svoje odletele "pametne" ptice, a i oni polako počinju da osećaju da ni nova demokratska vlast nema želju da promeni odnos

prema dijaspri, pa padaju u apatiju i svoje odnose sa maticom svode samo na kontakte sa porodicom.

Po našem starom običaju, ovde je svako za sebe, većina Srba kreće se i kontaktira samo u svom uskom krugu. Od kada je ukinut Beogradski kulturni klub praktično nema srpskog sastajališta pa ni većih kulturno umetničkih priredaba i manifestacija. Ne računam folk zvezde - one stižu i do Njujorka, ali zato pravu pozorišnu predstavu ili operu nismo videli godinama, nema čak ni naših domaćih filmova...

Konzulat u Njujorku još nije otvoren, a ni nezna se kada će biti, u međuvremenu u Stalnoj misiji Srbije i Crne Gore pri Ujedinjenim Nacijama najčešći odgovor koji se dobije je "Naša misija je ovde da predstavlja Državu u Ujedinjenim Nacijama, a ne za vezu sa dijasporom."

I eto tako gubimo polako i pamet i talenat i umetnost i lepotu, ne znam samo da li je to zato što mislimo da smo suviše bogati i obdareni umom i talentom, ili zato što smo uski, sebični i sami sebi dovoljni i ovde u Dijaspori kao i u Otadžbini.

Majk Lučić Milan

vlasti nisu mogle utvrditi njegovo mesto

boravka te da se Pavelić, najverovatnije i ne nalazi u ovoj zemlji. Sva dotadašnja nastojanja da se Pavelić pronađe ostala su bez uspeha, jer je Argentina tada bila zemlja večnog zaborava.

Istovremeno svoje skrovište u Argeniti imao je i odbegli predsednik jugoslovenske vlade Milan Stojadinović, koji se u Buenos Arivesu proslavio kao bankar i vlasnik dnevnog lista. A iza 1945. u Argenitu su izbegli i četnici, koje je predvodio vojvoda Jovic. Prema podacima iz arhive Ozne, mnogo od ovih srpskih begunaca saradivali su sa srpskom tajnom policijom, pa i sam Milan Stojadinović.

PUCANJ U POGLAVNIKA

Srpska tajna policija je upravo preko saradnika u emigraciji otkrila Pavelića u Argentini početkom 1957. godine. Preko jednog bivšeg italijanskog generala vest je prenešena jednom srpskom emigrantu, koji se u vreme rata kao dobrovoljac borio u Africi. Od tog momenta četnici na čelu s Jakovom Jovovićem počinju da pripremaju atentat, za koji se dobrovoljno javio Blagoje, njegov brat. S Blagojem Jovovićem je bio određen i Milo Krivokapić za likvidatora poglavnika. Odluku o atentatu doneli su čelnici srpske tajne policije u Beogradu.

- U sredu 10. aprila 1957. godine u mestu zvanom Lomas de Palomar, u provinciji Buenos Airesa, teško je ranjen sa dva revolveraska metka zloglasni krovok Ante Pavelić. Atentat je izvršen u 9 časova uveče u neposrednoj blizini njegove kuće. I to baš istoga dana, kada se navršavala godišnjica proglašenja NDH. Pomenutoga dana Pavelić se vraćao svojoj kući i kada je bio udaljen svega 100 metara od iste, nepoznato lice ispalilo je na njega 6 revolverskih metaka, od kojih ga je jedan ranio u kičmu, a drugi u plečku. Od tih rana Ante Pavelić je preminuo nekoliko meseci kasnije u Madridu, gde se lečio. A atentator Blagoje Jovic, preminuo je 2. juna 1999.

To istorijsko iskustvo kazuje da je Argentina oduvek bila jatak srpskih begunaca, i da uopšte ne čudi, što su se i novi begunci, Milan Lukić i Nebojša Minić skrivali u ovoj zemlji, gde tajna policija Srbije i danas ima jake veze.

D.L.

SREĆAN ROĐENDAN

Specijalna čestitka za Nišku
Banju: Živković Bojanu
Za Čikago:
Milici Dalipović

Mili Filipović
Dejanu i Nikolini Ašanin
Edrijanu i Sofiji Čiskato
Slavici Petrović

Ivona Veselinović, rođena 7. januara 1991. izabrana je za najlepšu maturantkinju na proslavi mature deset elitnih škola Beograda, školske generacije 1998/1999. godine.

Denis Miletić rođen u Frankfurtu na Majni - Nemačka, na svoj zahtev služi vojni rok u Vojsci SCG u Vranju

NINA'S JEWELRY

2154 West Montrose Ave Chicago

Dijamant je simbol večnosti.
Ovekovečite vašu veridbu raskošnim i unikatnim dizajnom NINA'S JEWELRY, po garantovano najboljoj ceni. Pored velikog izbora kvalitetnog nakita, pogledajte srebrne i zlatne pravoslavne krstiče i ostala srpska obeležja, kao i sve vrste zlatnika - dukata.

RADNO VREME:
RADNIM DANIMA OD 10 - 6
SUBOTOM OD 10 - 5

tel: 773.561.5555

Nudimo kvalitet i pravu vrednost već 20 godina !